NORAKSTS
Lieta Nr.A42714608
AA43-0505-11/7

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 27.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja V.Zommere,
tiesneses S.Gintere un M.Osmane,

piedaloties pieteicējai *O.Ž.* un viņas pilnvarotajai pārstāvei *I.D.*, atbildētāja – Rīgas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta pilnvarotajai pārstāvei *E.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *O.Ž.* pieteikumu par Rīgas domes Komunālā departamenta 2008.gada 16.septembra lēmuma Nr.DK-08-16899-ap atcelšanu, sakarā ar *O.Ž.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 31.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes komisija personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā un izslēgšanai no palīdzības reģistra (turpmāk – Komisija) 2008.gada 2.jūlijā pieņēma lēmumu (protokols Nr.23, 5.28.punkts) (turpmāk - sākotnējais lēmums), ar kuru izslēdza *O.Ž.* un viņas meitu *K.Ž.* no 12.reģistra, pamatojoties uz likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 10.panta pirmās daļas 2.punktu un Rīgas domes 2007.gada 13.novembra saistošo noteikumu Nr.94 „Personu, kurām nepieciešama palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā, reģistrācijas un palīdzības sniegšanas kārtība" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.94) 91.3.apakšpunktu.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, *O.Ž.* vērsās ar apstrīdēšanas iesniegumu pie Rīgas domes Komunālā departamenta direktora, kurš ar 2008.gada 16.septembra lēmumu Nr.DK-08-16899-ap (turpmāk arī – Lēmums) atstāja to negrozītu.

[2] 2008. gada 8. oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *O.Ž.* (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kurš pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Iestāde nav pareizi izvērtējusi lietas apstākļus. Pieņemot Lēmumu, Rīgas domes Komunālais departaments nav ievērojis Administratīvā procesa likuma 10.pantā noteikto tiesiskās paļāvības principu – iespējama iestādes darbības kļūda nevar būt par šķērsli personai saņemt pašvaldības palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā.

[2.2] Dzīvoklī */adrese/*, pieteicēja dzīvo kopš 2003.gada 7.jūlija. Minētajā dzīvoklī faktiski dzīvo trīs ģimenes, t.i., pieteicēja ar meitu, mātes ģimene (viņa un vīrs) un brālis.

[2.3] Pašvaldības palīdzības dzīvokļa jautājumu risināšanā saņemšanai pieteicēja bija reģistrēta kopš 1998.gada 20.augusta, pamatojoties uz Ministru kabineta 1993.gada 23.novembra noteikumu Nr.17 „Par kārtību, kādā reģistrējamas personas (ģimenes) dzīvokļa jautājumu risināšanai paredzētās valsts un pašvaldību palīdzības saņemšanai" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.17) 8.2.punktu.

[2.4] Laikā līdz 2003.gada 7.jūlijam pieteicējas ģimene ar pieteicējas mātes ģimeni un brāli uz viena īres līguma pamata lietoja dzīvokli denacionalizētajā namā */adrese/*, bet kopš 2003.gada 7.jūlija – privatizētu dzīvokli */adrese/*. Tā kā dzīves apstākļi netika uzlaboti (kas arī faktiski nav iespējams sociālo un finanšu apsvērumu dēļ), jautājums par pieteicējas nodrošināšanu ar dzīvojamām telpām ir aktuāls.

[2.5] Rīgas domes iestādes 2003. un 2004.gadā skatīja pieteicējas jautājumu dzīvokļa palīdzības saņemšanā, pieņemot labvēlīgu administratīvu aktu un piecu gadu laikā saglabājot pieteicējas reģistrāciju pašvaldības palīdzības saņemšanai, līdz ar to pieteicēja bija pārliecināta par to, ka viņas tiesības uz palīdzības saņemšanu dzīvokļa jautājumu risināšanā tiks realizētas.

Pašvaldībai bija zināms, ka pieteicēja no 2003.gada 7.jūlija dzīvo mātes privātīpašumā esošajā dzīvoklī */adrese/*. Pieteicējai nebija ne informācijas, ne brīdinājuma, ka šis apstāklis varētu būt par iemeslu pieteicējas ģimenes izslēgšanai no palīdzības saņemšanas reģistra.

[2.6] Pieteicēja 2009.gada 12.janvārī iesniegusi pieteikuma papildinājumu, kurā lūdz tiesu atjaunot viņas reģistrāciju pašvaldības palīdzības saņemšanas reģistrā, novēršot Lēmuma uzsāktās izpildes sekas, kā arī 2009.gada 16.martā sniedza paskaidrojumu par informācijas uzturēšanu pašvaldības reģistrā.

[3] Rīgas domes Komunālais departaments (turpmāk arī – atbildētājs) savā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

Likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” 10.panta pirmās daļas 2.punktā un Saistošie noteikumu Nr.94 91.3.apakšpunktā noteikts, ka persona tiek izslēgta no palīdzības reģistra, ja zuduši apstākļi, kas bijuši par pamatojumu šis personas iekļaušanai palīdzības reģistrā.

Tika konstatēts, ka pieteicēja ar meitu *K.Ž.*, pieteicējas māte *L.M.*, mātes vīrs *V.M.*, brālis *S.M.* no 2003.gada 7.jūlija dzīvo *L.M.* īpašumā esošajā dzīvoklī */adrese/*.

Saskaņā ar Rīgas pilsētas Zemesgrāmatu nodaļas informāciju (zemesgrāmatas nodalījums Nr.*/nodalījuma numurs/*, kadastra Nr.*/kadastra numurs/*) *L.M.* īpašuma tiesības uz dzīvokli */adrese/*, tika nostiprinātas, pamatojoties uz 2003.gada 27.marta pirkumu.

Pieteicēja par dzīvojamo telpu */adrese/*, nav noslēgusi dzīvojamās telpas īres līgumu, līdz ar to nepastāv nosacījums, ka dzīvoklī uz viena īres līguma pamata dzīvo un ir pierakstītas (reģistrētas) personas, kuras izveidojušas vairākas ģimenes.

Pieteicējas divu cilvēku ģimene (viņa un meita) 2008.gada 14.maijā likumā noteiktā kārtībā tika brīdinātas par izslēgšanu no 12.reģistra.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 31.marta spriedumu noraidīts *O.Ž.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[4.1] Tiesa konstatēja, ka pieteicējas ģimene no 1988.gada 30.maija līdz 2003.gada 7.jūlijam lietoja dzīvokli privātīpašnieka mājā */adrese/*. 1998.gada 20.augustā pieteicējas ģimene tika reģistrēta dzīvojamās platības izīrēšanai vispārējā grupā 12.reģistrā (turpmāk arī – Reģistrs), pamatojoties uz Noteikumu Nr.17 8.2.apakšpunktu.

No 2003.gada 7.jūlija pieteicēja ar meitu pārcēlās uz dzīvi pieteicējas mātei piederošajā dzīvoklī */adrese/*.

Ar sākotnējo lēmumu, kurš atstāts negrozīts ar Lēmumu, pieteicēja ar meitu izslēgta no Reģistra pašvaldības palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā, pamatojoties uz likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” 10.panta pirmās daļas 2.punktu un Saistošo noteikumu Nr. 94 91.3.apakšpunktu.

[4.2] Saskaņā ar likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” 10.panta pirmās daļas 2.punktu un Saistošo noteikumu Nr.94 91.3. apakšpunktu *(redakcijā uz sākotnējā lēmuma pieņemšanas dienu, jo minētā norma no Saistošo noteikumu teksta tika svītrota ar Rīgas domes 2008.gada 21.jūlija saistošajiem noteikumiem Nr.132)* persona tiek izslēgta no palīdzības reģistra, ja zuduši apstākļi, kuri bijuši par pamatu šīs personas reģistrēšanai attiecīgās palīdzības saņemšanai.

Tiesa noskaidroja, kādi apstākļi bija par pamatu pieteicējas 1998.gada 20.augusta reģistrācijai palīdzības dzīvokļa jautājumu risināšanā saņemšanai.

[4.3] Kā izriet no lietā iesniegtajiem pierādījumiem, pieteicēja tika reģistrēta palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā saskaņā ar Noteikumu Nr.17 (bija spēkā līdz 2002.gada 1.janvārim) 8.2.punktu, kas noteica, ka citu palīdzības veidu saņemšanai personas (ģimenes) reģistrē, ja dzīvoklī uz viena īres līguma pamata dzīvo un ir pierakstītas (reģistrētas) personas, kuras izveidojušas vairākas ģimenes.

Līdz ar to tiesa secināja, ka 1998.gada 20.augustā pieteicēja tika reģistrēta palīdzības dzīvokļa jautājumu risināšanā saņemšanai, jo pašvaldība atzina, ka dzīvoklī */adrese/*, uz viena īres līguma pamata dzīvo un ir pierakstītas (reģistrētas) personas, kuras izveidojušas vairākas ģimenes.

Atbildētājs, pieņemot sākotnējo lēmumu, ir konstatējis, ka pieteicējas ģimene 2003.gada 7.jūlijā ir pārcēlusies no dzīvokļa */adrese/*, uz dzīvi dzīvoklī */adrese/*, kuru nopirka pieteicējas māte, saņemot no privātīpašnieka kompensāciju par iepriekš īrēto dzīvokli. Šo apstākli pieteicēja apstiprina arī pieteikumā.

Tiesa atzina, ka pieteicējas ģimenes reģistrācija Reģistrā bija nesaraujami saistīta ar šīs lietas būtisko faktisko apstākli – dzīvošanu dzīvoklī */adrese/*. Mainoties šim apstāklim, pieteicējas atrašanās Reģistrā uz Noteikumu Nr.17 8.2.apakšpunkta pamata vairs nebija iespējama ne faktiski, ne arī tiesiski.

Tādējādi tiesa atzina, ka pieteicējas un viņas mātes ģimenes pārcelšanās uz dzīvi dzīvoklī */adrese/*, ir apstāklis, kas var būt par pamatu, lai izslēgtu pieteicēju no Reģistra, jo pašvaldība izskatāmajā gadījumā nebija pieņēmusi attiecīgu lēmumu par pieteicējas ģimenes uzņemšanu pašvaldības palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā saistībā ar pieteicējas ģimenes dzīves apstākļiem dzīvoklī */adrese/*.

No minētā tiesa secināja, ka uz sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdi tie faktiskie apstākļi, kas bija par pamatu pieteicējas reģistrēšanai Reģistrā, mainījušies, līdz ar to Komisijai bija pamats piemērot likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 10.panta pirmās daļas 2.punktā un Saistošo noteikumu Nr.94 91.3.apakšpunktā noteikto normatīvo regulējumu, izslēdzot pieteicējas ģimeni no Reģistra, jo viņa kopš 2003.gada 7.jūlija nedzīvo dzīvoklī */adrese/*.

Tā kā izskatāmajā gadījumā tiesa atzina Lēmumu par tiesisku un pamatotu, tiesa uzskatīja, ka tiesiska pamata lemt par iespējamās ar Lēmumu uzsāktās izpildes pavēršanu atpakaļ, uz ko norādījusi pieteicēja pieteikuma papildinājumā.

[4.4] Pieteicēja pieteikumā tiesai norādīja, ka pašvaldībai bija jāievēro tiesiskās paļāvības princips, jo pieteicējas dati pēc 2003.gada 7.jūlija gandrīz piecus gadus tika saglabāti Reģistrā.

Izvērtējot šo pieteicējas argumentu, tiesa atzina, ka tiesības uz palīdzības saņemšanu dzīvokļa jautājumu risināšanā ir atkarīgas nevis no apstākļa par datu uzturēšanu Reģistrā, bet tikai no tiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kas var būt par pamatu palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā.

Pārbaudot pieteicējas iebildumu par to, ka viņa nebija informēta un brīdināta par to, ka jautājums par viņas izslēgšanu no Reģistra tika izskatīts Komisijas sēdē, tiesa konstatēja, ka brīdinājuma vēstule (ierakstīta) pieteicējai tika sagatavota 2008.gada 14.maijā. Savukārt sākotnējais lēmums tika pieņemts 2008.gada 2.jūlijā. Minētās vēstules kopiju iesniedza arī pati pieteicēja.

Pieteicēja pieteikumā atsaucas arī uz Administratīvā procesa likuma 11.pantā nostiprināto likuma atrunas principu, kas noteic, ka privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu izdot vai faktisku rīcību veikt iestāde var uz Satversmes, likuma, kā arī uz starptautisko tiesību normas pamata. Tiesa konstatēja, ka pieteicējas interesēm nelabvēlīgais Lēmums ir pamatots ar likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 10.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto normatīvo regulējumu.

[4.5] Pārbaudot Lēmumu, tiesa secināja, ka atbildētājs pirms Lēmuma pieņemšanas, ir veicis administratīvajā lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, tādējādi atbildētājs ir izpildījis Administratīvā procesa likuma 59.panta pirmās daļas prasības.

Lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām. Tiesa arī konstatēja, ka, izdodot Lēmumu, ir ievērota lietas piekritība, aktā ir norāde uz lietā savāktajiem pierādījumiem un piemērotajām tiesību normām, līdz ar to Lēmuma pamatojums attaisno pieteicējai noraidītās tiesības uz pašvaldības palīdzības saņemšanu dzīvokļa jautājumu risināšanā.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 31.marta spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar šādiem apsvērumiem.

[5.1] Pirmās instances tiesa, sastādot spriedumu, ir piemērojusi un iztulkojusi nepareizi piemērotās materiālo tiesību normas, līdz ar to lieta ir izspriesta nepareizi.

[5.2] Pieteicējas divu cilvēku (viņa un viņas meita) ģimene 1998.gada 20.augustā tika reģistrēta palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā, jo pieteicējas piecu cilvēku ģimene (viņa, meita,

mātes, mātes vīrs, brālis) lietoja trīsistabu 44,6 m^2 dzīvokli privātīpašnieka mājā */adrese/*. Reģistrācijas pamats – dzīvoklī uz viena īres līguma pamata dzīvo un ir pierakstītas (reģistrētas) personas, kuras izveidoja vairākas ģimenes.

Mainot dzīvojamo telpu, pieteicējas situācija nemainījās, jo divistabu dzīvokli */adrese/* joprojām lieto piecu cilvēku ģimene.

Ja līdz 2003.gada 7.jūlijam pieteicēja īrēja dzīvokli no namīpašnieka, tad sākot no minētā datuma pieteicēja turpināja īrēt dzīvokli no savas mātes – pieteicējai ir iedalīta sava istaba, viņa maksā komunālos pakalpojumus un sniedz palīdzību mātei.

[5.3] Likuma 2002.gada 1.janvāra redakcijā, kura bija spēkā līdz 2003.gada 10.oktobrim, nav minētas normas, kas aizliegtu pieteicējai pretendēt uz palīdzības saņemšanu dzīvokļa jautājumu risināšanā, līdz ar to tiesa, neizvērtējot tiesību normas, kuras bija spēkā 2003.gada 7.jūlijā, izdarījusi nepareizus secinājumus.

[5.4] Likuma „Par valsts un pašvaldību palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā" 1.pants nosaka, kuras personas (ģimenes) ir tiesīgas saņemt valsts un pašvaldību palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā neatkarīgi no tā, kā īpašumā ir māja vai dzīvoklis, kurā tās dzīvo, kā arī nosaka palīdzības sniegšanas kārtību. Netieši uz to norāda arī atbildētāja faktiskā rīcība, proti, pieteicēja tiek pārreģistrēta palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanai ar citu adresi. Pie tam pieteicēja norāda, ka ik gadus devās uz Rīgas domi un aktualizēja savu atrašanos rindā palīdzības saņemšanai, bet tikai 2008.gadā Rīgas dome pieņēma Lēmumu.

[5.5] Kopš 2002.gada 1.janvāra kārtību un priekšnoteikumus palīdzības dzīvojamo telpu jautājuma risināšanā saņemšanai regulē likums „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā". Likuma pārejas noteikumu 2.punktā noteikts, ka personas, kuras līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai ir reģistrētas pašvaldībā valsts un pašvaldības palīdzības saņemšanai, netiek izslēgtas no pašvaldības palīdzības pretendentu sarakstiem, un tām ir tiesības šajā likumā noteiktajā kārtībā saņemt palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā, ievērojot attiecīgās pašvaldības domes (padomes) saistošajos noteikumos noteikto secību, bet, ja tāda nav noteikta – reģistrācijas secībā.

[5.6] Pieteicējas divu cilvēku ģimenes apstākļi nav mainījušies, līdz ar to saskaņā ar iepriekšminētajām tiesību normām un vispārējiem tiesību principiem (tiesiskās paļāvības, tiesību normu saprātīgas piemērošanas, labas pārvaldības principu), pieteicējas ģimenei ir tiesības būt reģistrētai palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājumu risināšanā.

[6] Atbildētājs iesniedzis rakstveida paskaidrojumus par pieteicējas apelācijas sūdzību, kurā norādīti līdzvērtīgi argumenti kā paskaidrojumos

par pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Atbildētājs pieteicējas apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un lūdz to noraidīt.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve uzturēja apelācijas sūdzību un lūdza apmierināt pieteikumu. Atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību un pieteikumu neatzina.

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē apgabaltiesā, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *O.Ž.* apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apgabaltiesa, pārbaudījusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas sniegtā argumentācija spriedumā ir izvērsta un pareiza, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, kas norādīta šā sprieduma [4.1] –[4.5] punktā, un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Papildus pirmās instances tiesas argumentiem un par pieteicējas apelācijas sūdzībā un tiesas sēdē apgabaltiesā sniegtajiem papildus argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[10] Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicējas argumentam, ka pirmās instances tiesa, sastādot spriedumu, ir piemērojusi un iztulkojusi nepareizi piemērotās materiālo tiesību normas, līdz ar to lieta ir izspriesta nepareizi.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja tika reģistrēta palīdzības saņemšanas Reģistrā un lēmums par pieteicējas iekļaušanu Reģistrā bija pieteicējai labvēlīgs administratīvais akts. Ar Lēmumu labvēlīgais administratīvais akts tika atcelts.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 85.panta otrās daļas 1.punktu adresātam labvēlīgu tiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja tiesību norma paredz administratīvā akta atcelšanu vai administratīvais akts ietver tā atcelšanas atrunu.

Šajā gadījumā atcelšanas atruna ietverta likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 10.pantā, kurš cita starpā paredz, ka persona tiek izslēgta no palīdzības reģistra, ja:

1) sniegusi nepatiesas ziņas par apstākļiem, kuri bijuši par pamatu tās reģistrēšanai attiecīgās palīdzības saņemšanai;

2) zuduši apstākļi, kuri bijuši par pamatu šīs personas reģistrēšanai attiecīgās palīdzības saņemšanai (..).

Kā jau norādīja pirmās instances tiesa, pieteicējas ģimenes reģistrācija Reģistrā bija nesaraujami saistīta ar dzīvošanu dzīvoklī */adrese/*. Mainoties šim apstāklim, pieteicējas atrašanās Reģistrā uz Noteikumu Nr.17 8.2.apakšpunkta pamata vairs nebija iespējama ne faktiski, ne arī tiesiski.

Tiesības palikt reģistrētai palīdzības saņemšanai personai saglabājas tikai tik ilgi, cik ilgi pastāv apstākļi, uz kuru pamata persona reģistrēta palīdzības saņemšanai. Gan iestāde, gan pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi, ka šādi apstākļi nepastāv. Ņemot vērā minēto, *O.Ž.*s pieteikums ir noraidāms.

[11] Tāpat nav pamatota pieteicējas atsaukšanās uz tiesību principiem.

Kā atzinusi Satversmes tiesa, no Satversmes 1.panta izrietošo principu uzdevums ir nodrošināt to, ka citas tiesību normas tiek piemērotas pareizi un to piemērošana, kā arī piemērošanas rezultāts pilnībā atbilst tiesiskas valsts prasībām (*sk. Satversmes tiesas 2005.gada 16.decembra sprieduma lietā Nr.2005-12-0103 24.punktu*).

Arī administratīvā procesa principi tiek piemēroti caur konkrētām tiesību normām. Apgabaltiesa neapšauba, ka administratīvajā procesā persona var atsaukties uz administratīvā procesa principiem un iestādei un tiesai tie ir jāievēro, taču principu piemērošana notiek caur konkretizējošām normām.

Atbilstoši tiesiskuma principam iestādei ir jāvadās pēc spēkā esošiem likumiem.

Kārtību, kuras personas ir tiesīgas saņemt palīdzību dzīvojamo telpu jautājumu risināšanā, kā arī kārtību, kādā tiek sniegta palīdzība iedzīvotājiem dzīvokļa jautājumu risināšanā nosaka likums „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā", kura 5.pants nosaka, ka lēmumu par palīdzības sniegšanu dzīvokļa jautājumu risināšanā pieņem attiecīgās pašvaldības dome vai tās deleģēta institūcija, ievērojot šā likuma noteikumus un pašvaldības domes saistošos noteikumus.

Saskaņā ar likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” 10.panta pirmās daļas 2.punktu persona tiek izslēgta no palīdzības reģistra, ja zuduši apstākļi, kas bija par pamatu personas iekļaušanai palīdzības reģistrā.

Pašvaldība nevar rīkoties pretēji likumā noteiktajai kārtībai, pamatojoties uz vispārējiem tiesību principiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt *O.Ž.* pieteikumu par Rīgas domes Komunālā departamenta 2008.gada 16.septembra lēmuma Nr.DK-08-16899-ap atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	V.Zommere
Tiesneses	*(paraksts)*	S.Gintere
	(paraksts)	M.Osmane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese V.Zommere
Rīgā, 2011.gada 27.maijā